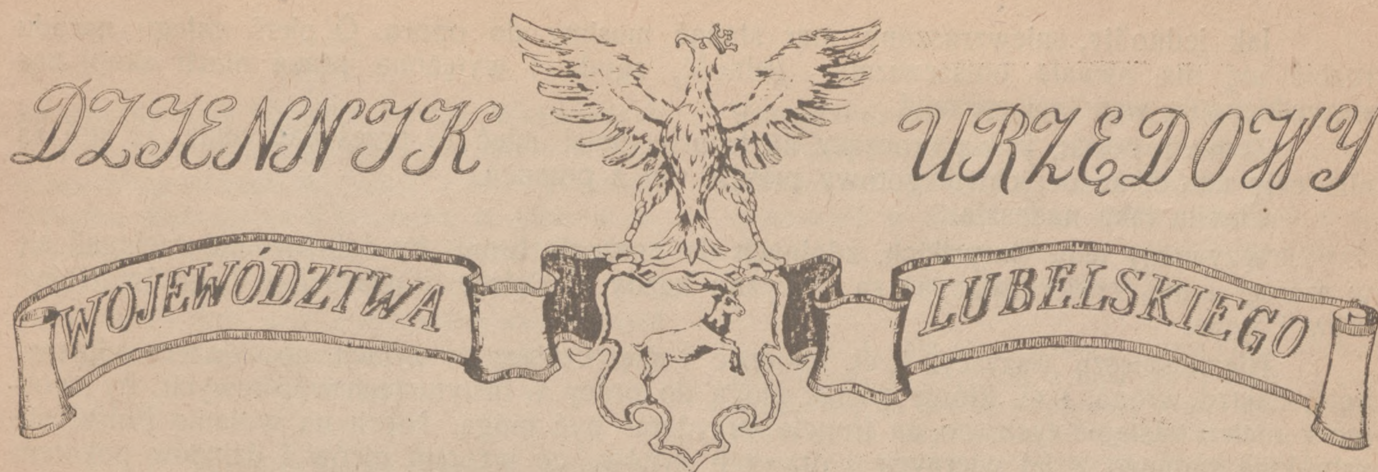
Nr. 3. Lublin, dnia 15. lipca 1920 r. Rok I.

Cena numeru pojedynczego wynosi 5 Mk. Dziennik wysyłany będzie po wpłaceniu 50 Mk. na poczet prenumeraty; przedpłatę uiszczać można tylko w drodze Pocztowej Kasy Oszczędnościowej na konto Nr. 100.200. „Dziennik Urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji: Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce 2 Mk., za szpaltę 150 Mk., za stronę 300 Mk.

Redakcja i Administracja: Gmach Urzędu Wojewódzkiego Niecała Nr. 14, drzwi 15.

Numer dzisiejszy zawiera jedynie rozporządzenia i odezwy, pozostające w związku z sytuacją, wytworzoną w kraju przez ofenzywę bolszewików na Polskę. Wychodzi pod hasłem:

„Wszystko dla armji naszej. Wszystko dla zwycięstwa!"

Redakcja.

A.

45.

Obywatele Rzeczypospolitej! Ojczyzna w potrzebie!

Wrogowie otaczający nas zewsząd skupili wszystkie siły, by zniszczyć wywalczoną krwią i trudem żołnierza polskiego niepodległość naszą. Zastępy najeźdźców, ciągnące aż z głębi Azji, usiłują złamać bohaterskie wojska nasze, by runąć na Polskę, stratować nasze niwy, spalić wsie i miasta i na cmentarzysku polskiem rozpocząć swoje straszne panowanie.

Jak jednolity, niewzruszony mur stanąć musimy do oporu. O pierś całego narodu rozbić się ma nawała bolszewizmu. Jedność, zgoda i wytężona praca niech skupi nas wszystkich dla wspólnej sprawy!

Żołnierz polski, krwią broczący na froncie, musi mieć to przeświadczenie, iż stoi za nim cały naród, każdej chwili gotowy przyjść mu z pomocą.

Chwila taka nadeszła.

Wzywamy tedy wszystkich, zdolnych do noszenia broni, by dobrowolnie zaciągali się w szeregi armji, stwierdzając, iż za ojczyznę każdy w Polsce z własnej woli gotów złożyć krew i życie.

Niech spieszą wszyscy: i ci, młodość i siłę czujący w żyłach, co żelazem odpierać będą najazd wroga, i ci, którzy stanąć mogą do pracy w instytucjach wojskowych, by zwolnić z nich i zastąpić tych, co na froncie przydatni być mogą. Niech na wołanie Polski nie zabraknie żadnego z jej wiernych i prawych synów, co wzorem ojców i dziadów pokotem położą wroga u stóp Rzeczypospolitej.

Wszystko dla zwycięstwa! Do broni!

W imieniu Rady Obrony Państwa

J. Piłsudski
Naczelnik Państwa i Wódz Naczelny.

Warszawa, dnia 3 lipca 1920 r.

46.

ROZPORZĄDZENIE

Kierownika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych *w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwa i utrzymania porządku publicznego w czasie wojny.*

Na podstawie art. 1 i 2 Ustawy z dnia 25 lipca 1919 r., w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwa i utrzymania porządku w czasie wojny, ogłoszonej w Dzienniku Praw z dnia 1 sierpnia 1919 r. Nr. 61 poz. 364, oraz rozporządzenia Rady Ministrów z d. 29 kwietnia 1920 r., ogłoszonego w Dzien. Ustaw z dnia 30 kwietnia 1920 r. Nr. 36 poz. 208, niniejszym wprowadzam w powiatach: Łódzkim, Brzezińskim, Łaskim, Wieluńskim, Piotrkowskim, Noworadomskim, Białostockim, Bielskim, Sokólskim, **Tomaszowskim, Hrubieszowskim, Chełmskim, Włodawskim, Bialskim Konstantynowskim, Łukowskim, Puławskim, Siedleckim i Zamojskim,** na okres czasu do dnia 2 sierpnia 1920 r. rozporządzenia moje, wydane w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwa i utrzymania porządku publicznego, ogłoszone w „Monitorze Polskim“ Nr. 172.

Warszawa, dnia 7 lipca 1920 r.

Kierownik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

(—) J. Kuczyński.

Nr. 3681/Pr.

Niniejsze rozporządzenie podaję do wiadomości.

Lublin, dnia 10 lipca 1920 r.

Wojewoda Lubelski
St Moskalewski.

47.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych
w sprawie ponownego przeglądu na terenie b. Królestwa Kongresowego, b. Galicji oraz w powiatach Bielskim, Białostockim i Sokolskim, b. oficerów narodowości polskiej, urodzonych w latach 1899, 1890, 1891, 1892, 1993, 1894, 1895, 1896, 1887, 1898, 1899, 1900 i 1901, oraz tych z pośród wymienionych roczników, którzy dotychczas do przeglądu wogóle nie stawali.

Art. 1. Zarządza się na terenie b. Królestwa Kongresowego, b. Galicji oraz w powiatach: Bielskim, Białostockim i Sokolskim ponowny przegląd wszystkich b. oficerów narodowości polskiej, urodzonych w latach: 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1900 i 1901, którzy przy poprzednich powołaniach ze względu na zły stan zdrowia otrzymali odroczenie, względnie zwolnienie od służby wojskowej oraz tych b. oficenów narodowości polskiej z pośród wymienionych roczników, którzy dotychczas do przeglądu wogóle nie stawali.

Art. 2. Osoby objęte arf. 1-ym winny się zgłosić dnia 15. lipca r. b. do Oficera Ewidencyjnego swego powiatu (w miastach do Oficera Ewidencyjnego swego rejonu), którzy wskażą im, którego dnia i w którym miesiącu mają się stawić na Komisję Przeglądową.

Wezwania osobiste do powołanych nie będą rozsyłane.

Powołani, którzy będą reklamowani przez instytucje Państwowe, winni przedstawić przy zgłoszeniu się do Oficera Ewidencyjnego zaświadczenia tych instytucji o wniesieniu co do nich reklamacji.

Art. 3. Winni nieuzasadnionego niestawiennictwa będą karani w myśl ustawy z dnia 22.II 1920 roku (Dz. Ustaw. R. P. L. 29 z dnia 4 marca r. b. poz. 104).

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z. dniem jego ogłoszenia.

Warszawa, dnia 3 lipca 1920 r.

Wiceminister Spraw Wojskowych

(—) Sosnkowski

Generał-Porucznik.

L. 1980/II.

Podając niniejsze rozporządzenie do wiadomości podlegających poborowi, wzywam ich do stawienia się u Oficerów Ewidencyjnych, którzy poinformują o terminie i miejscach urzędowania Komisji Przeglądowej.

Lublin, dnia 8 lipca 1920 r.

Wojewoda Lubelski

(—) St. Moskalewski m. p.

48.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych
w sprawie powołania do służby wojskowej b. oficerów narodowości polskiej wszystkich rodzajów broni, urodzonych w latach 1888—1879 (włącznie) a na obszarze b. dzielnicy Pruskiej również urodzonych w latach 1889—1901.

Art. 1. Na mocy ustawy z dnia 17/VI 1919 r. (Dz. Praw. P. P. L. 50 z dnia 25/VI 1919 r.) powołuje się do służby wojskowej w szeregach armji Polskiej, na całym obszarze ziem polskich b. oficerów narodowości polskiej wszystkich rodzajów broni, urodzonych w latach: 1888, 1887, 1886, 1885, 1884, 1883, 1882, 1881, 1880, 1879, a pozatem na obszarze b. dzielnicy pruskiej również b. oficerów narodowości polskiej, wszystkich rodzajów broni, urodzonych w latach: 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895.

Wyjątek od powołania stanowią jedynie ci oficerowie, którzy już poprzednio na skutek reklamacji otrzymali odroczenie, względnie zwolnienie od służby wojskowej.

Art. 2. Osoby objęte art. 1-ym winny się zgłosić dnia 15 lipca r. b. do Oficera Ewidencyjnego swego powiatu (w miastach do Oficera Ewidencyjnego swego rejonu), który wskaże im, którego dnia i w którym miejscu mają się stawić na Komisję Przeglądową.

Wezwania osobiste do powołanych nie będą rozsyłane.

Powołani, którzy będą reklamowani przez Instytucje Państwowe, winni przedstawić przy zgłoszeniu się do Oficera Ewidencyjnego zaświadczenie tych instytucji o wniesieniu co do nich reklamacji.

Art. 3. Winni nieuzasadnionego niestawiennictwa będą karani w myśl art. 5 ustawy z dnia 17/VI 1919 r. (Dz. Pr. P. P. L. 50 ex 1919).

Art. 4. Niniejsze rozporządzenie wschodzi w życie z dn. jego ogłoszenia.

Warszawa, dnia 5 lipca 1920 r.

Wiceminister Spraw Wojskowych

(—) Sosnkowski

Generał-Porucznik.

L. 1981/II/1.

Podając niniejsze rozporządzenie do wiadomości podlegających poborowi, wzywam ich do stawienia się u Oficerów Ewidencyjnych, którzy poinformują o terminie i miejscach urzędowania Komisji Przeglądowej.

Lublin, dnia 8 lipca 1920 r.

Wojewoda Lubelski

(—) St. Moskalewski m. p.

49.

Rozporządzenie Wojewody Lubelskiego *w przedmiocie rekwizycji broni siecznej na terenie Województwa Lubelskiego.*

L. 1784/II/3.

Stosownie do art. 6. Rozporządzenia Wykonawczego Rady Ministrów z dnia 13. listodada 1919 r. (Dz. Ust. R. P. 1919 r. Nr. 90 poz. 490) do Ustawy Tymczasowej z dnia 2 sierpnia 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 65 poz. 395 z roku 1919) „o organizacji Władz. II. Instancji“ oraz na mocy Ustaw o rzeczowych świadczeniach wojennych z dnia 11 kwietnia 1919 r. (Dz. Pr. 1919 r. Nr. 32 poz. 264) i 23 kwietnia 1920 r. (Dz. Ust. 1920 r. Nr. 37 poz. 212) zarządzam we wszystkich sklepach, składach, fabrykach, warsztatach, i t. p. oraz u osób prywatnych rekwizycję broni siecznej, zdatnej do użytku bojowego (szable polskie i francuskie, pałasze typu austrjackiego i niemieckiego oraz szaszki rosyjskie) — z wyjątkiem broni starożytnej, mającej historyczne znaczenie.

Podlegająca rekwizycji na mocy niniejszego rozporządzenia broń sieczna winna być niezwłocznie i pod żadnym pozorem nie później jak do dnia 5-go lipca 1920 r. dostarczona przez posiadaczy do właściwych Starostw w powiatach, a w mieście Lublinie do Komisarjatu Rządowego (Hotel Europejski I piętro w godzinach urzędowych (od g. 9 rano do $3^1/_2$ po południu).

Oddawcom broni siecznej wydane będą przez władze wojskowe tymczasowe kwity rekwizycyjne (Art. 10 Ust. z dnia 11 kwietnia 1919 r. o rzeczowych świadczeniach wojennych), wypłata zaś nastąpi po ustaleniu cen przez Min. Spr. Wojsk. w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu oraz Ministerstwem Skarbu (Art. 9 wymienionej ustawy).

Osoby, winne uchylenia się od wykonania niniejszego rozporządzenia w myśl art. 15 Ust. z dnia 11 kwietnia 1919 r. o rzeczowych świadczeniach wojennych (Dz. Pr. P. P. Nr. 32 poz. 264 z 1919 r.) będą ukarane przez władze Administracyjne karą aresztu do 1 roku lub grzywną do wysokości Mk. 100.000.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z chwilą jego ogłoszenia.

Lublin, dnia 25 czerwca 1920.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

50.

Rozporządzenie Wojewody Lubelskiego *w przedmiocie ochrony objektów kolejowych i komunikacyjnych oraz linji telegraficznych i telefonicznych.*

L. 1971/II.

Na mocy art. 1 Ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. o osobistych świadczeniach wojennych (Dz. Ustaw Rz. Pol. Nr. 67 poz. 401 z 1919 r.) oraz stosownie do art. 6 Rozporządzenia Wykonawczego Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1919 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 90 poz. 490 z roku 1919) do Ustawy Tymczasowej z dnia 2 sierpnia 1919 r. (Dz. Pr. P, P. Nr. 65 poz. 395 z roku 1919), niniejszym zarządzam, po porozumieniu się z Dowództwem Okręgu Generalnego Lubelskiego, na terenie Województwa Lubelskiego stałą ochronę objektów kolejowych, mostów na drogach bitych i innych arterjach komunikacyjnych oraz linji telegraficznych i telefonicznych i do ochrony tej polecam Władzom Administracyjnym powołać, zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r., miejscową ludność cywilną.

Powołani do osobistych świadczeń wojennych, a uchylający się, będą karani przez Władze Administracyjne, stosownie do art. 20 wyżej zacytowanej Ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. karą aresztu do 6 miesięcy lub grzywną do 10000 Marek.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z chwilą jego ogłoszenia.

Lublin, dn. 8 lipca 1920 r.

Wojewoda Lubelski

(—) *St. Moskalewski m. p.*

51.

Rozporządzenie Wojewody Lubelskiego *w przedmiocie rejestracji samochodów, motocykli i rowerów oraz części składowych, gum, opon, i. t. p.*

L. 2013/II/1.

Zgodnie z art. 6. Rozporządzenia Wykonawczego Rady Ministrów z dnia 13. listopada 1919 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 90, poz. 490 z r. 1919) do Ustawy Tymczasowej z dnia 2 sierpnia 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 65 poz. 395 z r. 1919), niniejszym zarządzam, po porozumieniu się z Dowództwem Okręgu Generalnego Lubelskiego, na terenie Województwa, Lubelskiego rejestrację pozostających u instytucji i osób prywatnych samochodów, motocykli i rowerów oraz części składowych, gum, opon i t. p.

Wobec powyższego, wzywam wszystkie sklepy, składy, fabryki, warsztaty, instytucje oraz osoby prywatne, ażeby, pod grozą odpowiedzialności karnej, zgłosiły bezwarunkowo do dnia 16 lipca 1920 r. u Komisarza Rządu na miasto Lublin, we właściwych Starostwach, oraz na posterunkach policyjnych, deklaracje o wszystkich posiadanych przez nich samochodach, motocyklach i rowerach oraz gumach i częściach składowych.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z chwilą jego ogłoszenia.

Lublin, dn. 10 lipca 1920.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

52.

Okólnik Wojewody Lubelskiego do wszystkich P. P. Starostów Województwa Lubelskiego i do P. Komisarza Rządowego w Lublinie

w przedmiocie wydania pozwoleń na zabawy.

L. 3698/Pr./I.

Aczkolwiek z góry przekonany jestem, że w chwili obecnej cała ludność Rzeczypospolitej w skupieniu ducha, z poświeceniem i powagą godną miana patrjoty przyjmie udział w akcji zdążającej do obrony granic i utrwalenia niepodległości Ojczyzny, pozostawiając do lepszych czasów wszelkie zabawy i rozrywki, aczkolwiek pewny jestem, że w chwili gdy żołnierz polski w ciężkich bojach krwawi, mężnie zasłaniając przed wrogiem Ojczyznę naszą, na ręce Pana Starosty nie wpłynie żadne podanie o zabawę, niemniej w wypadkach, gdyby fakt taki zaszedł, zechce Pan Starosta nieuwzględniać podań na wszelkiego rodzaju zabawy.

Lublin, dn. 12. lipca 1920 r.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

B.

53.

Odezwa Wojewody do mieszkańców Województwa.

W mieście Lublinie i we wszystkich powiatach Województwa lubelskiego rozlepiono następującą odezwę:

DO LUDNOŚCI!

Dzicz bolszewicka, gnębiąca rosyjskie krainy, ruszyła na podbój Polski i Europy. Nieszczęście kołata do wrót naszego kraju. Nie chcę taić przed Wami, Obywatele, powagi położenia naszego. Mówię to jasno, otwarcie a spokojnie, gdyż właśnie dlatego nie wolno nam tracić zimnej krwi i trzeźwego rozsądku. Chwila poważna wymaga od Obywateli przedewszystkiem postawy poważnej a hartownej.

Kto chce odeprzeć grożące niebezpieczeństwo, musi, patrząc prawdzie w oczy, tłumić mocą bojaźń lękliwą. Sojusznikiem wroga bowiem, uderzającego z zewnątrz w gmach państwowy jest trwoga wewnątrz gmachu, jest popłoch wywołany i krzewiony w głębi kraju przez ludzi nierozumnych lub bolszewickich najmitów.

Mieszkańcy Województwa Lubelskiego! Apeluję do Was gorąco, do serc i umysłów Waszych się zwracam: w imię dobra ogółu i jednostek zachowajcie spokój i rozwagę. Niech Was nie trwoży widok uchodźców, których działania wojenne zmuszają przetrwać czas jakiś w naszych okolicach. Nie dawajcie wiary tym, co niepokojące a nie sprawdzone rozsiewają wieści: to wróg zakradł się w zagrodę Waszą i szepce Wam w ucho, by Was osłabić trwogą i powalić, gdy mu mężnie nie stawicie czoła.

Rada Obrony Państwa ujęła ster naszej Ojczyzny. Rząd działa, patrzy i czuwa. Urzędy trwają i trwać będą niewzruszenie na odpowiedzialnych swych posterunkach.

Obywatele! Musicie darzyć Rząd pełnem zaufaniem, współdziałać z nim i wspierać go, wypełniając nakazy i wskazówki jakie Wam daje. I zamiast pozwalać osobom szerzącym niepokój i zwątpienie owładnąć Wami, oddawajcie je w ręce władzy, która szkodników społecznych karać będzie bezwzględnie.

Woli armji naszej rządu i społeczeństwa, zespolonej i skrzepłej w bryłę jednolitą, nie zmoże potęga wraża.

Żołnierz nasz, zmagający się krwawo na froncie z napierającą nawałą wschodniego barbarzyństwa, niechaj wie, że jako bataljon zapasowy stanął za nim cały Naród polski, zgrupowany w szeregach karności i posłuchu. Nikomu nie wolno dzisiaj trwać w próżniactwie bezczynem i biernem. Niechaj podwójne i potrójne sumy popłyną na pożyczkę państwową. Niechaj każdy co zbrojnych nie pomnoży zastępów, wytęży wszystkie swe siły, duchowe i fizyczne, na społecznej placówce, na której postawił go obowiązek, los czy wybór własny, niechaj zdobędzie się w pracy wspólnej i w znojnym wysiłku na tężyznę, co nie zna przeszkód i lęku.

A wówczas rychły pokój zwycięski i przyszłość słoneczna przypadną nam w udziale.

Lublin, dn. 8 lipca 1920.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski, m. p.

54.

Zgłoszenia ochotników na terenie Województwa Lubelskiego.

Dowódca O. G. L. podał w uzupełnieniu przepisów dotyczących werbunku do Armji Ochotniczej, a wydanych przez Wiceministra Spraw Wojskowych, do wiadomości publicznej co następuje:

1) Ochotnicy piechoty mają się stawić:

Z powiatów: Chełm, Hrubieszów, Krasnystaw, w baonie zap. 7 p. p. Leg. w Chełmie; Lubartów, Puławy w baonie zapasowym 23 p. p. w Lublinie; Lublin, Janów Lubelski w baonie zapasowym 8 p. p. Leg. w Lublinie; Zamość, Biłgoraj, Tomaszów w baonie zap. 9 p. p. Leg. w Zamościu; Ostrów, Węgrów, Wysokie Mazowieckie w baonie zap. 15 p. p. w Brześciu Lit.; Siedlce, Sokołów, Janów Podlaski w baonie zapas. 22 p. p. w Siedlcach; Biała, Radzyń, Włodawa w baonie zapas. 34 p. p. w Białej Podlaskiej; Kozienice, Garwolin, Łuków wyjątkowo w 2/II, baonie wartowniczym w Dęblinie z przeznaczeniem dla baonu zapasowego 35 p. p.

2) Ochotnicy jazdy: (tylko byli kawalerzyści lub zgłaszający się wraz z własnymi końmi) o ile możności w szwadronie zapas. 12 p. ułanów w Zamościu.

3) Ochotnicy artylerji: tylko ci którzy już służyli w artylerji, mają się zgłaszać o ile możności: w bat. zapas. 3 p. a. p. w Chełmie, w bat. zapas. 3 p. a. c. w Zamościu, w bat. zapas. 9 p. a. c. w Białej, w bat. zapas. 9 p. a. c. w Dęblinie.

4) Ochotnicy wojsk saperskich i inżyn.: tylko ci, którzy już służyli w wojskach technicznych oraz ci, którzy posiadają specjalne kwalifikacje, mają się zagłaszać o ile możności w 2-giej komp. zapas. saperów w Dęblinie.

5) Ochotnicy wojsk telefonicznych i telegr.: tylko ci, którzy służyli w wojskach telef. i telegraf. oraz ci, którzy posiadają odpowiednie kwalifikacje, mają się zgłaszać o ile możności w 2 komp. zap. telegr. w Puławach.

6) Ochotnicy wojsk kolejowych: tylko ci, którzy już służyli w wojskach kolejowych oraz ci, którzy posiadają odpowiednie kwalifikacje, mogą się zgłaszać w Dowództwie linji ćwiczebnej wojsk. kolejowych w Zamościu.

7) Ochotnicy wojsk samochodowych: tylko ci, którzy już służyli w wojskach samochodowych oraz ci, którzy posiadają odpowiednie kwalifikacje, mogą się zgłaszać do 2-go dyonu wojsk samochodowych w Lublinie (Niecała 6).

8) Ochotnicy zdolni jedynie do służby wartowniczej, z powodu wątłego zdrowia i młodego wieku, mogą się zgłaszać w II. baonie wartowniczym w Lublinie.

W imię poczucia patrjotyzmu wzywa D. O. Gen. wszystkich obywateli do stawania w szeregi przedewszystkiem w piechocie jeździe i artylerji.

Do służb pomocniczych niech się zgłaszają tylko ci, których zdrowie lub wysokie kwalifikacje specjalne do tego skłaniają.

9) Oficerowie byłych armji zaborczych piechoty, artylerji, jazdy, saperów zgłaszają się zasadniczo tak samo jak ochotnicy - szeregowi w wyżej podanych oddziałach.

10) Ochotnicy wolnych zawodów, którzy nie byli oficerami, posiadają jednakże wyższe wykształcenie jak n. p. inżynierowie, lekarze, adwokaci, urzędnicy administracyjni różnych kategorji i t. p. zgłaszają się jak następuje:

a) inżynierowie w Zarządzie Bud. Wojsk. G. O. L. w Lublinie (ul. Niecała Nr. 6), b) lekarze u Szefa Sanitarnego G. O. L. w Lublinie (ul. Krak.-Przedm. Nr. 70), c) agronomi, buchalterzy, handlowcy i finansiści obeznani ze służbą adminstracyjną u Szefa Intendentury G. O. L. (ul. Niecała Nr. 8), d) adwokaci i sądowcy do Sądu Wojskowego w Lublinie pułk. Seifried (ul. Krak.-Przedm. Nr. 51), e) kandyd. ochotn. wszelkich innych tu nie wymienionych wolnych zawodów w Oddziale IV. D. O. G. w Lublinie (Pałac Radziwiłłowski por. Jasielski).

11) Ochotnicy ukwalifikowani rzemieślnicy, jednak słabego zdrowia, którzy nie mogą stawić się do szeregów z bronią, mogą się zgłaszać:

a) elektrotechnicy, mechanicy i t. p. w Dowództwie Wojsk Samochodowych, (ul. Niecała 6 parter), b) telegrafiści, telefoniści w 2 komp. zapas. telegr. w Puławach, względnie u por. Breydyganta Szefa Służby Łączności (D. O. Gen. Pałac Radziwiłłowski w Lublinie), c) rusznikarze w Oddziale VII. D. O. Gen. w Lublinie (Pałac Radziwiłłowski kpt. Senkowski), d) szewcy, krawcy, rymarze w Zakładzie Konfekcyjnym G. O. L. (ul. 3-go Maja 22 oficyny—ppor. Dąbrowski), e) kołodzieje, stelmachy, stolarze, bednarze w 2 szwadr. zapas. tab. w Lublinie — Obóz zachodni barak A—H, f) siły kancelaryjne i pisarze **(tylko niezdatni do służby frontowej)** w Komp. Sztab. D. O. Gen. (Obóz zachodni barak Nr. 1).

Przy zgłaszaniu się winni wyżej wymienieni rzemieślnicy przynieść swoje świadectwa kwalifikacyjne.

12) Ochotnicy, którzy nie mogą się stawić wprost w Oddziałach zapas., mogą się zgłaszać we wszystkich Komendach Placu, Powiatowych Komendach Uzupełnień i u oficerów ewidencyjnych przy starostwach, którzy będą wysyłać ochotników bezpłatnie za wydaniem odpowiedniego zaświadczenia do wyżej podanych Oddziałów i Zakładów wojskowych.

13) Z powodu braku mundurów, ekwipunku, broni, jest pożądane by ochotnicy zgłaszali się o ile możności wyekwipowani w płaszcz, bluzę, spodnie, bieliznę, trzewiki, pasy, ładownice, manierki, broń i t. p.

Zgłaszający się do jazdy: z końmi o ile możności z siodłem i uprzężą, które to przedmioty będzie wojskowość odkupywać i należytość bezzwłocznie na ręce ochotników wypłacać.

Ochotnicy, którzy przynieśli ze sobą zasadnicze części umundurowania (płaszcz, bluzę, spodnie i trzewiki) otrzymują przy demobilizacji bezpłatnie mundur wojskowy.

14) Wszyscy ochotnicy oficerowie, ochotnicy szeregowi i ochotnicy wolnych zawodów mają się stawić o ile możności z dokumentami osobistymi, stwierdzającymi ich kwalifikacje specjalne i zawodowe.

55.

Unieważnienie odroczeń z art. 61. Tymcz. Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

L. 1816/II/1.

Komisja Rzeczoznawcza i Przeglądowa w Lublinie, pismem z dnia 23. czerwca 1920 r. L. dz. 92, zawiadomiła Wojewodę, że rozkazem Ministerstwa Spraw Wojskowych (Sekcja Poborów i Uzupełnień) z dnia 21 czerwca 1920 r. L. 33425/20/V. rp. zostały unieważnione wszystkie prośby o odroczenie służby wojskowej z art. 61. Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej, zgłoszone przez mieszkańców miasta Lublina oraz powiatów Janowskiego i Lubelskiego, a dotyczące popisowych roczników 1896—1901 wł.

Petentom przysługuje prawo wniesienia na ręce właściwych Starostów oraz Komisarza Rządu na miasto Lublin nowych podań, które winny być do dnia 20. lipca 1920 r. przesłane do Wojskowej Komisji Rzeczoznawczej i Przeglądowej w Lublinie — ulica Królewska Nr. 15.

Do próśb należy dołączyć dokumenty:

a) wyciąg z ksiąg ludności całej rodziny petenta,
b) zaświadczenie o stanie majątkowym,
c) poświadczenie odnośnego oddziału wojskowego, w którym ewentualnie pełnią służbę bracia reklamowanego,
d) wywiad policji względnie żandarmerji co do prawdziwości powyższych trzech punktów, oraz przytoczonych w prośbie faktów i okoliczności i
e) wystawione przez lekarza powiatowego świadectwo lekarskie o stanie zdrowia matki, sióstr, które ukończyły 18 lat życia, lub żony popisowego — z procentowym oznaczeniem ich zdolności do pracy fizycznej.

Prośby niezawierające wyżej przytoczonych załączników nie będą rozpatrywane.

Niezłożenie zaś próśb w oznaczonym terminie będzie uważane za zrzeczenie się prawa korzystania z ulgi z art. 61. Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

Popisowi roczników 1896—1901 wł., ubiegający się o ulgi, co do których wyżej zacytowane formalności nie będą w terminie załatwione, zostaną wcieleni do szeregów armji.

56.

Odezwa Wojewody w sprawie koni dla armji.

Bohaterskiej armji naszej, naszym ukochanym synom i braciom, którzy dokazując cudów waleczności, bronią Ojczyznę od nawały bolszewickiej, musimy przyjść z pomocą i dać im to wszystko, co ułatwia walkę z wrogiem i przyspieszy ostateczne zwycięstwo.

Armja potrzebuje koni.

Ministerstwo Spraw Wojskowych, na dogodnych warunkach, zakupuje konie w całym kraju, przy pomocy specjalnie w tym celu utworzonych komisji.

Każdy, kto może sprzedać konia i chce dziś dopomóc Ojczyźnie, niechaj zadeklaruje to u władz wojskowych.

Konie, zgłoszone zaraz, kupione będą przez Władze Wojskowe po cenach korzystnych, a właściciele tych koni, rozumiejący własny interes i obowiązek względem kraju, unikną strat, wynikających z przymusowej rekwizycji, która z konieczności będzie zastosowana, w razie nielicznych zgłoszeń.

Wierzę mocno, że wszyscy właściciele koni, a zwłaszcza ziemianie większej i mniejszej własności, odczują należycie potrzebę i konieczność spiesznego zaopatrzenia walczącej armji.

Lublin, dn. 28. czerwca 1920 r.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

57.

Zakup koni.

Stosownie do odezwy P. Wojewody Lubelskiego z dnia 28 czerwca r. b. Dowództwo Okr. Gen. Lublin wyznacza Komisje Remontowe, które będą zakupywać konie wprost od właścicieli koni na dogodnych warunkach.

W miesiącu lipcu r. b. Komisje Remontowe będą zakupywać konie w następujących miejscowościach:

Komisja Remontowa Nr. 13 (prezes Kom. Rem. pułk. Łęski) będzie kupować konie:

W Siedlcach dnia 8.VII, dnia 15.VII i dnia 22.VII (na Rynku, obok obok więzienia o g. 11-ej).

W Łukowie dnia 12.VII (Koszary na Łapiguzie o godz. 12-ej).

W Ostrowiu Łomżyńskim dnia 19.VII (Obóz Komarowo o godz. 12-ej).

W Garwolinie dnia 26.VII (Koszary 5 p. ułanów o godz. 11-ej).

W Węgrowie dn. 30 VII (na Rynku o g. 11).

Komisja Remontowa Nr. 14 (prezes Kom. Rem. ppułk. Kuhn) będzie kupować konie:

W Lublinie dnia 6.VII, 13.VII, 20.VII, 27.VII (dawny Plac Powystawowy przy ul. Lipowej Nr. 7 o godz. 12-ej).

W Garwolinie dnia 7.VII (Koszary 5 p. ułanów o godz. 12-ej).

W Białej Siedleckiej dnia 10.VII (Koszary 34 p. p. o godz. 10-ej).

W Zamościu dnia 15.VII (Koszary 12 p. ułanów o godz. 12-ej).

W Krasnymstawie dnia 21.VII (na Rynku o godz. 11-ej).

W Chełmie dnia 29.VII (Koszary 7 p. p. Leg. o godz. 12-ej).

Dowództwo Okr. Gen. Lubelskiego będzie odbierać konie zazaz na miejscu, a Komisje Remontowe należność za konie będą bezzwłocznie wypłacać gotówką.

O ile w jakiej innej miejscowości prócz powyżej podanych znajdą się chętni do sprzedawania koni wojsku, D. G. O. L. deleguje specjalnie do tej miejscowości Kom. Rem., za poprzednim zgłoszeniem ilości koni i miejscowości do Dowództwa Okr. Gen. Lubelskiego Oddz. VIII. dla Spraw Koni i Taborów) w Lublinie.

*(D. O. G. L. Oddz. VIII.
L. dz. 4052/VIII z 5.VII 1920).*

58

Wypłata dodatków do cen za konie, pobrane dla celów wojskowych w myśl uchwały sejmowej z d. 23 stycznia 1920 r.

L. 1744/II/2.

Na skutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 24 czerwca 1920 r. Nr. 746/2 AW., zamieszczony w Nr. 2 Dziennika Urzędowego Województwa Lubelskiego z dnia 26 czerwca 1920 r. poz. 37, komunikat w przedmiocie wypłaty dodatków do cen za konie, pobrane dla celów wojskowych, ulega sprostowaniu w tym sensie, iż za konie, pobrane w czasie od d. 1 lipca do d. 1 listopada 1919 r. dopłata będzie wynosiła 50% zasadniczej ceny koni, a nie 30% — jak to mylnie zostało podane.

Nadto nadmienić należy, że rozporządzenie Ministrów Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych z dnia 26 lipca 1919 r., ustanawiające zasadnicze ceny za konie, zostało ogłoszone w „Monitorze Polskim“ z d. 14 Sierpnia 1919 r. w № 182, a nie w Nr. 162 jak to mylnie wydrukowano.

Wojewoda Lubelski i w okólniku z d. Lipca 1920 L. 1744/II/2. zarządził sprostowanie omyłek.

Przygotujemy zwycięstwo nad wrogiem
zniszczymy nędzę drożyzny
i
podniesiemy walutę polską
podpisując

Pożyczkę Odrodzenia Polski!

Redakcję zakończono 12 lipca b. r.

Drukarnia Państwowa w Lublinie.